

2den Behandling bankede paa hos det høje Ting, stillede af smaa bestedne Mindretal, det første stillet af et Mindretal paa 3 Medlemmer, de to andre stillede af et Mindretal paa 2 Medlemmer, nu møde her igen ved 3dje Behandling med den Prestige og Udfigt til Sejrr, som ligger deri, at de ere stillede af samtlige Udvalgets Medlemmer.

Endringsforslag Nr. 3 angaar jo, som ærede Medlemmer bekendt, det Spørgsmaal, der ved 2den Behandling i saa høj Grad interesserede Tinget, for vi den Gang havde faaet Djet op: for det Damoflessværd, vi her ved Sølovens § 1 lave for den danske Handelsflaade, og de umaadelige Farer, som der vil blive Tale om. Som ærede Medlemmer ville erindre, gif det Forslag, som jeg stillede sammen med 2 andre Medlemmer, ud paa, at andet Stykke af § 96 udgif. Vi hørte nu af den ærede Ordfører forfællige Oplysninger fra det forenede Dampskibsselskab om den Betaling for Søndagsarbejde, som her bliver ydet. Det er Oplysninger, der ikke have været kendte i Udvalget, som vi hørte nu; men disse Oplysninger vise altsaa fuldt ud, hvor uheldigt det vilde være, om Tinget ikke nu gaar til, som jeg haaber det vil gøre, i Dag at følge Mindretallet ved 2den Behandling. For Argumentationen fra den ærede Ordfører ved 2den Behandling, fra Udvalgets Flertal den Gang, Argumentationen for, at der ingen Ting var i Bejen for, og at det var naturligt, at § 96 skulde have denne Undtagelse for Skibe, der vare i planmæssig Fart, det var den, at disse Skibe vilde alligevel ikke give en saadan Ekstrabetaling; de vilde alligevel gaa ud fra, naar de hyre Mandstaf, at „de og de Dage seje vi, og saa have 3 at udføre Losning og Ladning efter Fartplanen, og det saa 3 ikke noget for“. Nu høre vi, at det forenede Dampskibsselskab, som i en aldeles overvejende Grad ejer de Skibe her i Landet, der gaa i fast Fart, og som i det hele taget i overvejende Grad ejer danske Dampskibe, betaler og har hidtil betalt denne Ekstrabetaling; medens det ved 2den Behandling ved en Misforstaaelse fra flere ærede Medlemmers Side lød, som om det var noget helt nyt, der her blev forlangt. Havde vi ladet det staa, som det blev vedtaget ved 2den Behandling, saaledes at det gjaldt for Skibe i planmæssig Fart, saa kunde det forenede Dampskibsselskab og enhver anden Linie ganske vist have sagt: Vi have stadig betalt derfor, og vi ville vedblive dermed; men der er virkelig ogsaa en Fristelse til at vise Mandstabet: her kunne 3 se, den ny Lov gør en Undtagelse netop for vore Skibe. Jeg udtaler derfor min Glæde over, at hele Udvalgets samtlige Medlemmer

ere gaaede med til nu at stryge denne Undtagelsesbestemmelse, gaaede med til at lade det gælde, saaledes som det har gjældet tidligere efter den tidligere Lov om Disciplin i danske Handelskibe, og gaaede med til at lade sig lede af den samme Betragtning, som i Fjor ledede det høje Ting ved Behandlingen af Helligdagsloven, den Betragtning, at man skal saa meget som muligt indskrænke Arbejdet paa Søn- og Helligdage. Der er, som ærede Medlemmer ville se, kommet et lille Ord ind i 1ste Stykke: „for saa vidt ikke andet er vedtaget“. Jeg vil indrømme, jeg havde helst set, at det ikke var der, ikke fordi det ændrer noget i selve Paragraffen, men fordi det forstyrrer noget Lovens Karakter. Der er saa mangfoldige Paragraffer i denne Lov, som ere deklaratoriske, som opstille Regler, som Parterne fuldstændig kunne lave anderledes, hvis de have lyst. Derfor mener jeg ikke, det er heldigt, at det er sat ind nogle Steder, medens det ikke staar de mange andre Steder. Det kan let føre Folk til at tro, at hvor det ikke staar, er det en absolut gældende og bindende Regel. Det er en Selvfølge, at vi ikke her kunne foreskrive noget bestemt om den Slags kontraktmæssige Forhold. Vi kunne ikke forhindre, at en Mand siger: Jeg vil seje for en Pris, der kun er Halvdelen af, hvad der ellers betales, eller han siger: Jeg vil seje gratis, eller: Jeg vil give Penge til for at seje. Derfor er ogsaa hele Bestemmelsen i § 96 — ligesom den var det i den tidligere Lov om Disciplin i danske Handelskibe — deklaratorisk. Men naar nu dette staar der: „for saa vidt ikke andet er vedtaget“, saa skal altsaa det Dampskibstrederi, der over for Mandstabet vilde gennemføre, at det ikke skulde have Ekstrabetaling for Søndagsarbejde, have dette gennemført ved Hrefontrakten. Det skal have Manden til ved Forhyringen at gaa ind paa: Jeg frastriver mig min Ret til Ekstrabetaling. Har Mandstabet ikke gjort det, hvad Rederiet vanstelig vil kunne gennemføre, saa er det Mandens bestemte Ret at saa denne Betaling, altsaa ogsaa naar Skibet gaar i planmæssig Fart. Altsaa det sidste Stykke af Paragraffen er udgaaet, og der er til lidt Gængæld — jeg tror, der var enkelte Medlemmer, som mente, at det kunde lette dem — kommet den Bestemmelse ind i, „for saa vidt ikke andet vedtages“, der i Virkeligheden er det samme, der gælder for den store Hovedpart af Paragrafferne — ja om ikke for den store Hovedpart, saa dog for alle de Paragraffer, der angaa privatretlige Forhold, det er: naar Parterne ikke indbyrdes vedtage andet. — En-